

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8 F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

25

OP BLZ. 2

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
MICHELANGELO

MOETEN WE JE
HAAR KNIPPEN
OF JE BAARD SCHEREN ?

MICHELANGELO, DE TITAAN

In het jaar 1488, in de school van het kleine Italiaanse dorp Caprese...

Bravo, Michelangelo!

Dat is hij helemaal!

Plotseling...

Ha, lelijke nietdeug! Je maakt mij weer belachelijk!... Het is reeds de derde maal dat je de muren van mijn school bevult, Buiten!

Diezelfde avond bij signor Buonarroti...

Je bent onverbetterlijk! Dus, zul je moeten werken als een gewone arbeider!

Wanneer de jonge Michelangelo dertien jaar oud is, wordt hij te Florence opgenomen in het schildersatelier van de gebroeders Ghirlandajo

Op zekere dag zegt meester Domenico Ghirlandajo...

Ziehier een model. Iedereen moet er mij een kopij van maken voor deze avond!

Maar zodra de schilder vertrokken is...

Ik ben het niet eens met die anatomie. In die houding moet die spier anders getekend worden!

's Avonds...

Wie heeft mijn tekening durven verbeteren?

Ik, omdat ik overtuigd ben dat...

Hoogmeedige bengel! Zo'n belidding kan ik niet dulden!... Je moet hier geen voet meer zetten! Buiten!

De volgende dag...

Ja, je had gelijk, jongen! Het been was slecht getekend. Ik ben er van overtuigd dat je een goed beeldhouwer zult worden. Ziehier een aanbeveling voor mijn vriend Bartoldo.

In het atelier van beeldhouwer Bartoldo haalt Michelangelo zich nieuwe moeilijkheden op de hals

En je noemt dat een Apollo? Maar mijn beste vriend, dat is een belachelijk beeld!

Moel je met je eigen zaken!

Zie hoe ik zijn neus zou beetlen in jouw plaats...

Mijn meesterwerk! Ellendeling! Ik zal jou eens een mooie neus bezorgen...

Pak vast!...

Laat hem los, Luig!

Michelangelo's neusbeen werd gebroken. Hij, die de schoonheid als ideaal nastreeft, voelt zich voor altijd onteerd, en zijn karakter wordt er nog slechter door...

Je bent reeds klaar met het vrijmaken van de steen? Dat gaat vlug!...

Bezat ik maar een stuk marmer om te kunnen werken naar mijn zin!

Ik houd er aan de kunst aan te moedigen. Neem mijn beurs! Mijn huis staat voor je open!

Lorenzo de Medici sterft in het jaar 1492 en wordt door zijn zoon Piero II opgevolgd.

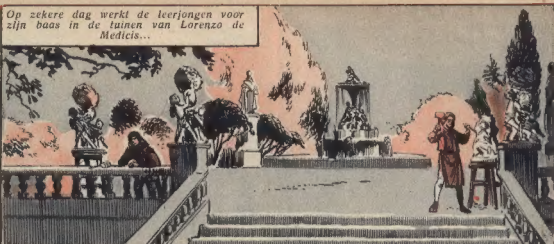
Je beweert beeldhouwer te zijn? Wel, maak me dan eens een grote sneeuwman!...

Sinds vijftig jaar hebben tientallen beeldhouwers er al hun latijn bij verloren. De klomp blijkt onbruikbaar te zijn. Zij hebben hem helemaal verknoeid naarmate zij hem steeds dunner maakten... En er is een diepe driehoekige kloof in de arm!

Op zekere dag werkt de leerjongen voor zijn baas in de tuinen van Lorenzo de Medici...

Ik heb hier nog een stuk ongebruikte steen. Kan je daar iets mee doen?

Dank je! Ik zal trachten er iets goeds van te maken!

Enkele uren later...

Wat? Is dat de jongen die dat meesterwerk heeft gemaakt?

Fantastisch! Hoe heet je?

Michelangelo Buonarroti, monsignore!

In het prinselijk milieu van de grote mecenas Lorenzo II Magnifico kan de jonge kunstenaar zich vertrouwd maken met het humanisme, de wijsbegeerte van Plato, de poëzie van Dante...

Monsignore, ik ben een kunstenaar, en geen huisknecht! Ik verdraag niet dan men mij voor de aap houdt! Ik kan mijn onafhankelijkheid niet opofferen voor een plaats aan je tafel... vaarwel!

Op zekere dag in de tuin van het paleis der schepenen...

Ja, de stad bezit nog altijd die grote klomp marmer, en wij zouden er nochtans iets moeten kunnen van maken!

Excellenties, ik ben beeldhouwer! Wilt u mij de gelegenheid geven op mijn beurt mijn kans te wagen?

En waarom niet? Wij verliezen er toch niets aan!

Goed! Sla er maar op los!

Michelangelo laat rond de marmeren blok een palissade optrekken, en op 13 september zet hij zich aan het werk...

Ik zie het beeld reeds voor mij staan!

Na vier jaar hard werken bezit de wereld een nieuw, groot meesterwerk.

David! Wat een wonder!

Het is het mooiste beeld van Florence!

Het is waarachtig levend! Bravo! Leve Michelangelo!

Pietro de Medici, die er zich rekenschap van geeft dat hij zich vergist heeft oangaande de waarde van de kunstenaar, maakt zich klaar...

Ha! Dat beeldhouwertje hangt me de keel uit! Men spreekt meer over hem dan over mij! Dat zet ik hem betaald!...

Michelangelo wordt tijdig gewaarschuwd, en vlucht naar Rome...

Te Rome regeert paus Julius II, een groot kunstliefhebber...

Wees welkom! Ik weet dat je een groot beeldhouwer zijt. Ik durvers en van mannen die groot zien!

Ik heb aan jou gedacht voor het maken van mijn grafombe...

Rond het graf zou ik veertig beelden willen maken, dan zou het de grootste grafombe zijn van alle tijden!

Ik heb afgezien van het plan! Ik heb besloten je te gebruiken bij de bouw van de nieuwe Sint-Pieterskerk.

Ziehier architect Bramante, en een jong familielid van hem, de begaafde schilder Raphaël.

Ik zal hem mijn plannen meedelen... Ik heb er heelwat!

Michelangelo is overrompelend en autoritair...

Ik ken een goed middel om die lerel een toontje lager te doen zingen! Dat de Paus hem het gewelt van de Sixtius kapel laat schilderen.

Dat is onmenselijk! Geen enkel kunstenaar kan iets behoorlijks schilderen op een gewelt van twintig meter op dertien!

Drie dagen later...

Ik heb u uitgekozen om het gewelt van mijn huis-kapel te versieren.

Maar, Heilige Vader, ik heb geen ervaring op het gebied van het frescoschilderen. En de schilderkunst, dat is toch iets voor Raphaël.

Het is een bevel, mijn zoon!... De Faus moet men steeds gehoorzamen!

Dat is een werk dat niemand zou aandurven... Goed! Ik zal er misschien het hachje bij inschieten, maar ik wil het beproeven!

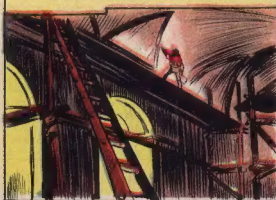
Meer dan 300 m2 te bekladden, en dan nog op vochtige kalk zonder een kans van het te retoucheren... Dat is onbegonnen werk!...

In het jaar 1308 laat Michelangelo uit Florencië zeven bevriende schilders overkomen en hij verdeelt het werk.

Michelangelo herbegint alles van voren af. Hij woont en slaapt in de kapel en onderneemt helemaal alleen het reuzenwerk!

Op zijn stellingen, 20 meter boven de begane grond, in de moeilijkste houdingen, beeldt de geniale schilder in een reeks fresco's het ontstaan van de wereld uit...

Maar na enkele dagen...

Nee! Nee! Nee! Zo gaat het niet verder! Dat is niets waard! Trek er allen van onder, en laat mij alleen...

Het reuzenwerk duurt maanden, jaren...

Is hij nog niet razend gek geworden?

Hij moet nu al een baard hebben die hij rond zijn buik kan winden!

Wel, mijn zoon, hoe ver staat het met het werk?

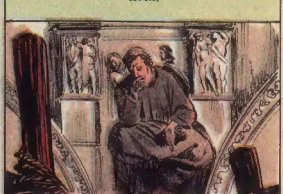
Ik heb er een buik van gekregen, Heilige Vader! Mijn rug staat zo krom als een boog!

In de middelgewelven heeft hij de schepping, de zondval, de zondvloed en de verdrijving uit het Aards Paradijs geschilderd.

Boven de kolommen verrijzen de profeten, de sibyllen, een volk van reuzen vol kracht en leven.

De oude Paus voelt zijn einde naderen, en is des te ongeduldiger...

Maar wanneer zal dat werk eindelijk klaar geraken?...

Niet eer dan ik er mee klaar kom!...

In het jaar 1512, na 48 maanden onmenselijk werken, heeft de sublieme kunstenaar Michelangelo met 343 personages het ontstaan van de wereld uitgebeeld.

Het is gedaan!... Ik voel me zo oud en versleten, als had ik 10.000 jaar geleefd!

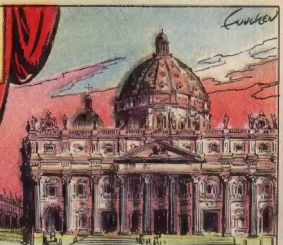
Ik heb nog nooit zo iets heerlijks gezien!

De oude kunstenaar schiep nog talrijke meesterwerken. Prachtige beelden en grafmonumenten: zijn Mozes, zijn beriden, zijn denker, enz...

Het universeel genie dat Michelangelo Buonarroti heette, werd 89 jaar oud! Zoals hij het gevreesd had, aanschouwde hij de voltooiing niet meer van de Sint-Pietersbasiliek, waarvan hij de plannen had aangegeven. De koepel, die Michelangelo had ontworpen, werd pas 34 jaar na de dood van zijn geniale ontwerper voltooid...

DE MEESTER VAN DE ZON

 TEKST EN TEKENINGEN
VAN ALBERT WEINBERG

Dan Cooper werd gevangen genomen en meegeslept naar een geheime basis. Hij weet hier echter te ontsnappen...

Ik snap er niets van! Wij hadden hem stevig geboid en bovendien geblinddoekt!

Dat is al te kras! Ik geef het alarm!

Alarm! Opgelet... Opgelet... Een bericht voor de veiligheidspartrouille en voor het voltallig personeel...

Een spion is de basis binnen gedrongen. Heeft hem levend gevangen. Hier gaat zijn persoonsbeschrijving...

Nu zie je wat er gebeurt wanneer men de gevangenen niet afstaat... Een eenvoudige haai die men tussen de handen houdt, volstaat om het mechanisme van de handboeien te doen werken!

Als de blinddoek d'kber ware geweest zou ik niet geweten hebben dat ik alleen was. Dat is jullie tweede fout, heren!

Dat is een luchtgat! Prachtig, langs hier kan ik buiten!

Een observatiepost!

Dat is zeer gevaarlijk! Even naar boven om dat ding van nabij te bekijken!

Dan komt weldra boven op de heuveltop...

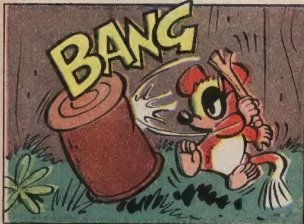
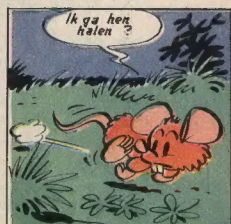
Men zou zeggen dat het verharde lava is... Het is waarachtig een dode vulkaan!

Met een oorverdovend en schril gehuil, stijgt er uit de kratermond plotseling een raket op...

VERDUVELD! EEN INTERPLANETAIRE RAKET!

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRÉ FERNÉZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

Stenner maakt de ontsnapping van Serge Gauvin mogelijk. Vanzelfsprekend wordt hij door de leiders van de organisatie aangehouden en aan een verhoor onderworpen...

WANNEER heb je gemerkt dat S-2 een bedrieger was? vroeg Borchak met z'n metalen stem.

— De tweede dag na zijn aankomst te Buenos Aires, antwoordde Stenner zonder aarzelen.

— Waarom verwittigde je ons niet dadelijk?

De Argentijn haalde de schouders op. Twee maanden te voren zou alleen de gedachte aan de ondervraging door Borchak, reeds hem de stuipen op het lijf hebben gejaagd. Nu hij het gevaar in ogen moest zien, was hij zeer kalm. Z'n stem trilde niet en z'n hersens werkten snel en nauwkeurig.

OMDAT, antwoordde hij en beklemtoonde iedere lettergreep, ik besloten had me uit de organisatie terug te trekken. Gauvin was voor mij de onverhoopte kans om dit plan tot uitvoer te brengen. Ik kon er niet alleen uit geraken, ik kon meteen bekend maken welk onheil deze vreselijke organisatie gesticht heeft.

Dat was een uitdaging. Borchak bleef onbewogen, maar hij voelde toch een rilling langs de rug lopen. Hij bekeek Stenner met een blik waarin haat, verbazing en bewondering te lezen was. Nummer één roerde geen vin.

— Je weet wel wat er je te wachten staat, nietwaar? Je bent nu reeds veroordeeld, maar er zijn zes en dertig verschillende wijzen om iemand ter dood te brengen... Wij wensen van je ophelderingen omtrent die Gauvin. Wat weet hij over ons? Over welke bewijzen beschikt hij?... Wat is hij zinnens te doen?... Indien je openhartig antwoordt op deze vragen, zullen we het kort maken.

— Van mij zal je niets vernemen. Ik vertel je slechts één ding: **DE DAGEN VAN DE ORGANISATIE ZIJN GETELD.** Jullie hebben het pleit verloren. Gauvin is in het bezit van al jullie geheimen en weet veel meer dan jullie zich indenken kunnen. Al deze inlichtingen moeten thans reeds in handen zijn van de chef van de Franse Veiligheidsdienst. Serge Gauvin kent zelfs de iden-

titeit van Nummer één. Hij heeft me gezegd **WIE NUMMER EEN IS!**

— Wat! Jij kent de identiteit van Nummer één?

De ogen van Borchak sprongen uit hun holten van verbazing. De man met de zwarte kap voor het gelaat stond plotseling op. Z'n ogen schoten vonken. Met een kort gebaar beval hij S-13 zich te

verwijderen. Deze gehoorzaamde. De man met de zwarte kap naderde Stenner nog dichter en siste:

— Domoor!

Dan trok hij met een ruk de kap af. Stenner onderdrukte een kreet. Hij was doodbleek geworden. **DE MAN DIE TEGENOVER HEM STOND WAS BROWN-SEQUA NIET!**

★

GAUVIN was intussen met Missin bij de Franse ambassadeur te Buenos Aires gebleven. Terwijl hij wat rustte, had de ambassadeur een onderhoud aangevraagd met de Argentijnse minister van Binnenlandse zaken. Men antwoordde hem dat de ambassadeur om gezondheidsredenen afwezig was, doch dat zijn kabinetchef de Franse diplomaat graag zou ontvangen.

Een half uur later reeds stonden ze dus alle drie in het bureau van de engste medewerker van de minister. Het was een veertiger met een mager en intelligent gelaat. Z'n zachte, zwarte ogen met de lange wimpers vormden een opvallende tegenstelling met de harde trek op z'n gelaat en de autoritaire klank van z'n stem.

Hij bestudeerde de foto's, die Gauvin hem voorleef, met veel belangstelling.

— Dat is fantastisch, zei hij eindelijk. U brengt me dynamiet, mijnheer de ambassadeur.

— Daar ben ik me van bewust, antwoordde de diplomaat ernstig. Het is daarom dat ik Zijne Excellentie onmiddellijk wou verwittigen.

HET BEVEL VAN DE MINISTER

DE kabinetchef knikte. Het vervelde hem dat die ernstige zaak op zijn hoofd viel tijdens de afwezigheid van z'n baas. Hij had echter niet het recht zich terug te trekken. Er moest onmiddellijk gehandeld worden. Iedere aarzeling kon noodlottig worden. Men mocht die schurken de tijd niet geven zich in veiligheid te brengen. Hij bekeek de drie heren die tegenover hem zaten en hun ongeduld moeilijk konden verbergen.

— Ekakuseer een ogenblik, mijnheer de ambassadeur en u ook, heren, de zaak is te ernstig. Ik kan de beslissing niet alleen nemen. Ik telefoneer onmiddellijk naar de minister en vraag hem om instructies.

Toen hij vijf minuten later terugkeerde, zag hij er opgelucht uit.

— Zijne Excellentie heeft me volmacht gegeven onmiddellijk op te treden en de zaak tot een goed einde te brengen.

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

DE ZWART

Het orkest van het circus zet in met een maeslepen.
de mars...
De trompetten schetteren...
De trommels roffelen....

Tockburger denkt nog maar
alleen aan het werk...

Demp de lichten...
Voorstelling... Schijner-
pers een en drie!
Opperbest! Voorruit,
de Slavo's!...

Doe jullie best jongens en vergeet niet
dat jullie nummer een kwartier
moet duren!...

De dansers springen zo hoog
dat men zou menen dat ze vliegen.
Ze duiken met een buitenge-
wone soepelheid en duivels
ritme...

YEP

HOP

HOW!

you!

Er worden pyramides ge-
bouwd en bliksemsnel weer
afgebroken. Dansers maken
een horizontale sprong en laten
zich sierlijk op de grond vallen.

Maar de Toeschouwers blijven onbewogen... Ze wil-
len niet reageren, dat kan je hen zo aanzien...

Wat voor een publiek heeft
men mij gegeven?
Nooit hebben de Slavo's zo
goed gewerkt als vanavond.
Ik begrijp er niets van!...

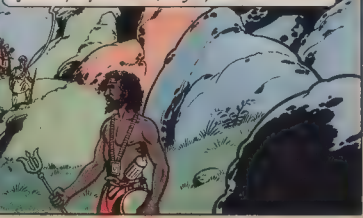
Het ritme wordt nog opgevoerd. De dansers blij-
ken steeds vindingrijker en stoutmoediger en toch
slagen zeer niet in een bravogeroep te ontlokken...

In het hart van de jungle geeft Mus-
tapha de laatste instructies aan de
rebellen. Alles is klaar voor de
opmars...

Als jullie aan het circus komen, wachten jullie
op de bevelen van de meester. Hij zal jullie
naar het paleis leiden. In ieder geval wachten
jullie op zijn bevel, begrepen?

TALISMAN

Indra viert opnieuw in handen van Gopal en wordt meegenomen naar het circus. Intussen geven Tockburger en zijn helpers een voorstelling voor de maharadja...

Van achter de staven slaat Teddy het toneel gade...

Kijk!.. De rebellen zijn gereed om op te rukken... Mustapha spoort hen aan. Ze vertrekken... Indra had gelijk!

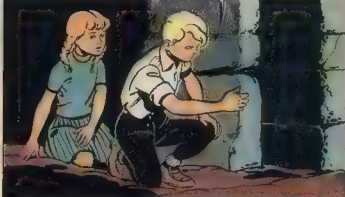

Dat is verschrikkelijk, Teddy!.. Trekken ze ten oorlog?

Erger dan oorlog, het is een revolutie!

Als wij toch maar uit deze vervloekte gevangenis konden geraken. Ik zou misschien nog voor de rebellen toekomen en de maharadja op de hoogte kunnen brengen van het complot...

He!.. Maar die steen beweegt!.. Die muren zijn vallensgereed... Wie weet of wij er met een beetje geluk niet in slagen...

Hoop doet leven en Teddy rukkt uit alle macht aan de basissteen van de muur...

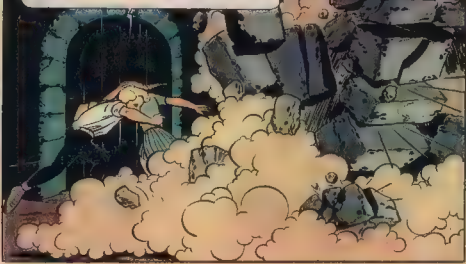
Daar!.. De steen begeeft!

Bravo, Teddy!.. Doe voort!..

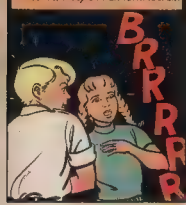

Met oerverdovend lawaai stort de muur eensklaps in...

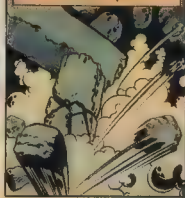
PAS OP, MAGGY!.. PAS OP!.. KOM VLUG ONDER DIT GEWELF!..

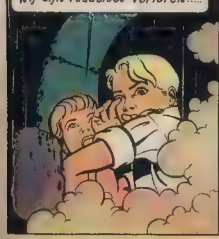
Maar plotseling blijven de kinderen stokstijf staan van schrik... Twee, drie stenen tuimelen naar beneden zonder dat Teddy dit kan verhinderen.

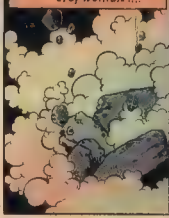
Ook uit de zoldering komen nu grote blokken stenen los, vallen op de grond en jagen enorme stofwolken op...

Wij zijn verloren!.. Wij zijn reddeloos verloren!..

Eindelijk houdt het lawaai op. Langzamerhand verdwijnen de stofwolken!..

Teddy en Maggy kruipen heel voorzichtig over de puinhopen...

Wij zijn gered, Maggy!.. Het lijkt wel een mirakel!.. Kom, wij moeten hier weg alvorens men ons gezien heeft.

Waarheen zullen wij vluchten, Teddy?.. Je kan geen hand voor je ogen zien.

Hallo hier LUC VARENNE!...

Na de match België-Hongarije...
HIP, HIP, HOERA VOOR DE RODE DUIVELS!...

VEERTIEN dagen geleden ging er een schok door de wereld, of althans toch door de voetbalwereld: de overwinning van de Rode Duivels op de Hongaarse meesters van de bal!

De geschiedenis van deze match, gespeeld op de Heizel tussen onze nationale ploeg en de Hongaarse, is zo mooi dat wij ze dolgraag nog een keer vertellen.

TEGEN alle verwachtingen in, zelfs de meest optimistische, wonnen de « kleine Belgen ». Alle sportjournalisten, en ik trouwens ook, hadden een nederlaag van de Rode Duivels voorspeld en misschien was het dat wat zij niet konden verdragen. In ieder geval, zij speelden als duivels en overwonen!...

De dag voor de match dineerde ik met Sebès, Hongaars minister voor sport, de man die de Hongaarse voetbalploeg maakte tot wat zij is: de ploeg die het fiere Albion te Wembley een klinkende nederlaag toediende. Sebès nu zei me: « Beslist, wij kunnen u overwinnen en om daarin te slagen, hebben wij onze ploeg zelfs versterkt. Wij komen met onze beste spelers, deze die in Zwitserland speelden voor de Wereldbeker, maar u weet het zo goed als ik dat een internationale match nooit op voorhand gewonnen is. Bovendien weten wij opperbest dat u Duitsland hebt overwonnen en Duitsland was toen toch wereldkampioen: u hebt ook nog andere sterke ploegen verslagen. Iedereen weet het, dus zijn wij niet zo zeker van ons stuk. Wij weten dat de Rode Duivels flink kunnen spelen als het er op aan komt! ».

★

Wij waren erg blij met de woorden van Sebès, maar wij

dachten: « Die man is erg vriendelijk, maar het is te mooi om te geloven! ». En toen kwam dan zondag 3 juni... Tweehonderd duizend plaatsaanvragen moesten geweigerd worden. Onnodig te zeggen dat het grote Heizelstadion zo vol zat als een ei. De nationale hymnen werden gespeeld en ik dacht: « Met hoeveel punten zullen de Hongaren ons verslaan? ».

In het begin waren zij meester van het spel, maar wij kregen ook al heel vlug penalty. De vrijschop werd genomen door Bob Van Kerkhoven, en het was « DOEL »! Daarna konden de Hongaren echter drie doelpunten aantekenen. Overdreven! Het sein werd gegeven voor de tweede speelhelft. Orlans, die tot dan toe slecht had gespeeld, wond zich vreselijk op. Hij « sprintte » om Poeske Scherens jaloers te maken, maakte de arme Buzanski het leven zuur en schopte met zoveel kracht de bal op het voorhoofd van Van de Weyer dat ieder ander speler er wellicht het hoofd zou hebben bij verloren... Remy Van de Weyer profiteerde er van om een tweede doelpunt voor onze ploeg aan te tekenen: 2-3!

Daar kwam Orlans opnieuw aanzetten. Op achttien meter van het doel dacht hij waarschijnlijk: « Dat is ver genoeg » en met een raak schot werd het ieder nog-

De Gentenaar Orlans die een fantastische match speelde.

maals in het doel gewipt: 3-3! Ik meende dat de toeschouwers gek werden van vreugde. De Hongaren stonden daar betoverd te kijken. Ze begrepen waarschijnlijk niet wat er hen overkwam, en dat was nog lang niet alles! De Hongaren moesten er nu ernstig aan denken zich hardnekkig te verdedigen. Het is op de 31^e minuut dat het tot een mooi passenspel komt tussen Mermans en Houf en laatstgenoemde besluit met een schot dat het stadion doet daveren: 4-3 voor België! De Belgen blijven aandringen. Orlans rent als een bezetene langs het lijntje af. Boszik kan hem niet inhalen. De anderen aarzelen om in te grijpen. Buzanski valt onze landgenoot aan. Er wordt mooi gedribbeld en weer gaat er een bal binnen: 5-3!

★

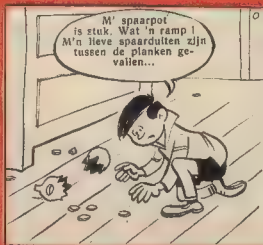
DAT was te erg! Wij wisten van vreugde niet meer wat we moesten doen. Mijn Hongaars kollega vond het zo buitengewoon dat hij opsprong en mij kwam omhelzen. Ik veronderstel dat de 68.000 toeschouwers elkaar eveneens hebben omhelsd. Wij hadden allemaal de « zegeroes » te pakken! En zo eindigt dan de geschiedenis van deze match, die wij nog dikwijls zullen vertellen... Eigenlijk is ze nog niet gedaan. Wij moeten alles zeggen. Vijf minuten voor het einde komen de Hongaren weer gevaarlijk aandringen. Na een geargrewar voor het doel kan Kocsis kanjerren, het been van Doris en de zijpaal brengen de redding, maar ten slotte schuift Budai de bal naar binnen, hetgeen trouwens niet zo erg moeilijk was: 5-4.

Het was eigenlijk de match van David tegen de reus Goliath. David overwon. Die duivelse « Rode Duivels » toch!

Orlans tijdens een oefening.

DE WIJZE RAAD

Deze vrolijke geschiedenis wordt aangeboden door
DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTÉKAS
Wolvengracht, 48

TWINTIG JAAR LATEK

D'Artagnan moet trachten zijn vrienden, de drie musketiers, er toe te overhalen in dienst te treden.

IS ARAMIS BIJ EEN KOMPLOT BETROKKEN?

19 ARAMIS woonde het dichtst bij Parijs. D'Artagnan wou hem dus eerst en vooral opzoeken. Aramis woonde te Noisy. Hij was zeer rijk en bezat veel prachtige en geleerde boeken en ook wapens. Hij was weinig of niets veranderd in die twintig jaar. Met zijn lang zwart haar, zijn delikate gelaatstint en fijne handen zag hij er uit als een jongeman. Hij had dezelfde fijne manieren en taal bewaard, maar in zijn ogen blonk nog steeds het vuur dat de ware soldaat verradde. Aramis verwelkomde de Gasconner hartelijk en uitbundig en nodigde hem uit aan zijn tafel. Onze vriend, uitgehongerd door de lange rit, liet het zich geen twee keer zeggen.

21 Ho! Ho!... riep d'Artagnan. Je hebt je dus aangestoten bij de hertog van Beaufort? — «Nee», antwoordde Aramis, de politiek interesseert mij helemaal niet. Ik leid een kalm leven. Ik lees, ik schrijf, ik ontvang mijn vrienden-geleerden, ik studeer, ik heb niet de minste lust in dienst te treden van wie dan ook.» D'Artagnan had moeite een glimlach te onderdrukken. «Die hypokriet! dacht hij. Hij is beslist bij een samenzwering betrokken.» Daar hij echter wel inzag dat hij Aramis niet winnen kon, nam hij afscheid. Aramis wou onze vriend een eindweg vergezellen. «Hij wenst er zich van te overtuigen dat ik wel degelijk vertrek!» zo dacht de Gasconner.

23 HET duurde niet lang of hij hoorde stappen. De Gasconner keek op en zag een man en een vrouw. «Wees gerust, ridder, sprak de vrouw. Wij hebben alle nodige voorzorgen genomen en wij zullen ten slotte tromferen. D'Artagnan bevestigde. Die silhouet, die zachte harmonieuze stem hoorden toe aan de hertogin van Longueville, daaraan was niet te twijfelen. Iedereen wist dat zij sedert de gevangenneming van de hertog van Beaufort de ziel was van de opstandelingen en de gevaarlijkste tegenstandster van Mazarin. «Het is in orde, prinses! Ik gehoorzaam!» antwoordde een stem die d'Artagnan onmiddellijk als die van Aramis herkende.

20 In de keuken knoopte Planchet opnieuw kennis aan met Bazin, de knecht van Aramis. D'Artagnan at veel en smakelijk. Dit belette echter niet dat hij het terrein voorzichtig verkende. Hij hing een beeld op van hun leven vol avonturen en van de gevaren die zij eens samen hadden getrotseerd. Dan waagde hij het over de politiek te beginnen en maakte een voorzichtige toespeling op Mazarin. «Zou je niet opnieuw willen in dienst treden van de koning?» vroeg de Gasconner. «Frankrijk heeft nog geen koning, antwoordde Aramis met een bitter lachje. Het land zucht onder het juk van een domme en gierige Italiaan.»

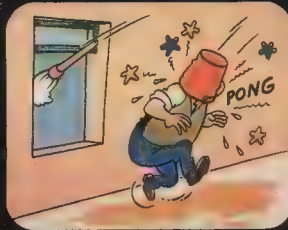
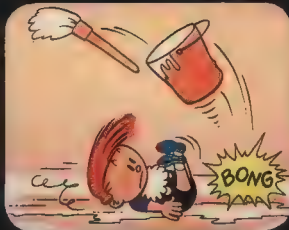
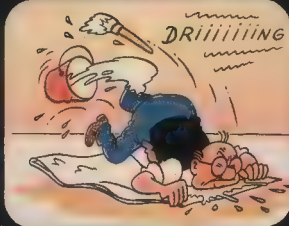
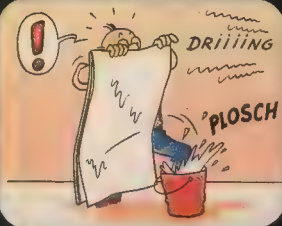
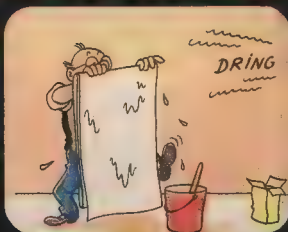
22 DE twee vrienden reden dus door het dorp en praatte over onverschillige dingen. Zij namen afscheid bij de laatste huizen en omhelsten elkaar hartelijk. Gevolgd door zijn knecht reed de Gasconner in de richting van Parijs. Niet lang echter of hij stopte, sprong van zijn paard en gooidde Planchet de teugels toe. «Wat doet u, mijnheer?» vroeg de trouwe knecht verschrikt. D'Artagnan lei de vinger op de lippen, sprong over de gracht die langs de weg liep en stapte over een vaelt die hij had opgemerkt tussen het huis van Aramis en het kasteeltje dat toebehoorde aan madame de Longueville. Hij verborg zich achter een haag en wachtte.

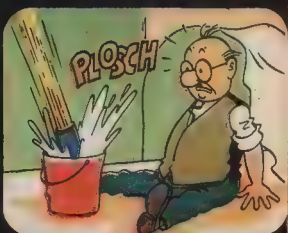
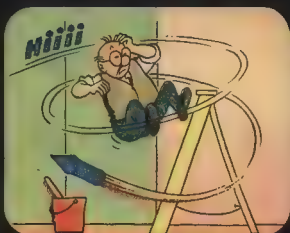
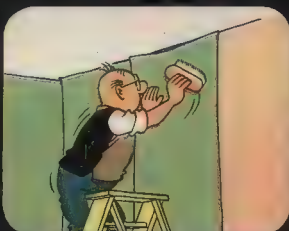
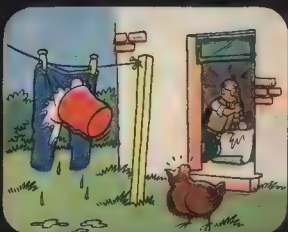
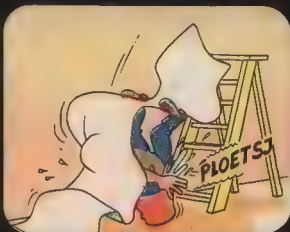
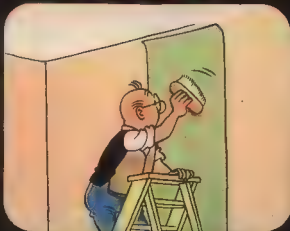

24 DENK er over na, ridder, hernam madame de Longueville op een meer autoritaire toon. U behoort uzelf niet meer toe. U behoort onze partij toe.» De twee gestalten naderden de haag en d'Artagnan vreesde een ogenblik dat hij zou ontkend worden. Gelukkig dachten de hertogin van Longueville en Aramis er niet aan eens rond te kijken. Zij verwijderden zich in de richting van het bisschoppelijk paleis. Toen ze ver genoeg waren, kwam onze Gasconner te voorschijn. «Goed, mompeld hij terwijl hij zijn knie afschuift, ik heb Aramis ontmaskerd. Hij is betrokken bij de samenzwering tegen Mazarin. Hij kan goed komedie spelen, die man!»

Meneer MUS behanger

door BOB DE MOOR

FIENTJE,

**HET BERGGEITJE
VAN DE VLAAMSE JEUGDTELEVISIE,
WERD IN DE BLOEMPJES...
EN IN EEN NIEUW KOOTJE GEZET !**

De « Charlie Chaplin » vertoonde niet alleen een opvallende gelijkenis met de grootmeester van de kluchtfilm, maar zijn nummer behoorde tevens tot de beste van het hele programma.

VOOR enkele weken is de Vlaamse Jeugdtelevisie eindelijk uit te af te enge studio gebroken waar ze sinds meer dan twee jaar in gevangenschap zit. De TV-Oha-Club heeft een prachtig feest georganiseerd in open lucht in de Antwerpse Zoo, ter ere van Fientje, die berggeit, die door nonkel Bob en de jonge kijkers als mascotte van de Vlaamse jeugduitzendingen werd geadopteerd. Fientje kreeg een ereplaats in de Antwerpse Baby-zoo. Voor die gelegenheid had Rik Van den Abbeele, de leider van de Vlaamse jeugduitzendingen, de reportagewagen van de televisie opgehaald en de camera met de speciale zoomlens (dit is een objectief waarmee men automatische travellings kan maken van uit een vast punt) naar Antwerpen gesleept. Hij had ook een travellair laten aanleggen om de dierenkoolen beter te kunnen tonen aan zijn jong publiek, en hij was er zelfs in geslaagd een « dolly » te mobiliseren voor zijn Antwerpse captatie.

Aan deze uitzending werkten talrijke jeugdgroepen uit het Antwerpse mee : de vereniging « Onze Malsjes » voerde een mooi dierenballet uit, een Zingende Wanddalkring vertolkte verschillende liederen en een Antwerpse scoutsgroep bracht een nummer met een reuzenslang, dat daverend sukses oogstte.

Na deze geslaagde uitzending kan men maar aan ding wagen, en dat is dat de Vlaamse jeugdtelevisie zoveel mogelijk naar buiten zou gaan om het echte jeugdleven in de volle natuur op het scherm te brengen.

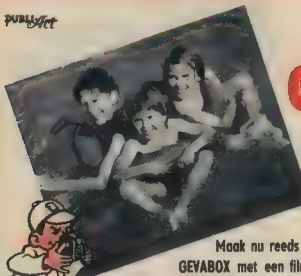
**JOHAN
DE BRABANDER**

De Baby-zoo werd ingehuldigd door Fientje, die berggeit, die je hier begeleidt zelf door haar bewaker, of juist gezegd haar « hofmeester ». Onder de bewonderende blikken van nonkel Bob (met de micro in de hand) bijt Fientje het erelein van de Baby-zoo door (men had er een worteltje aan vast gemaakt...).

Dit monster bracht ontzetting in vele kinderkamers, maar het waren slechts de jongens van een Antwerpse scoutsgroep die het prachtig geslaagd slotnummer opvoerden van het Vlaamse jeugdtelevisiefest in de Antwerpse Zoo.

PUBLICITY

Geen vakantie zonder je GEVABOX 6x9

Twee verschillende diaphragma's - twee snelheden en pose - gesynchroniseerd voor flashtoestellen - tegenmoer voor fixeren op statief - aansluiting voor draadontspanner.

...kost slechts **275 F !**

Maak nu reeds je uitrusting klaar en vergeet vooral niet de prachtige GEVABOX met een film GEVAPAN 30. De GEVABOX is je trouwste kameraad, de getuige van de prettigste en boeiendste avonturen. Zowel in het buitenland als in België vind je overal de GEVAERT films. Neem als je op reis gaat echter steeds een reservefilm mee.

GEVABOX + GEVAERT FILM = Makkelijke opname, mooi geslaagde foto's.

**GEVAERT
FILM**

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE ETRUSKEN

ER woonden en er wonen nog steeds in Europa volkeren waarvan men, ondanks nauwkeurige opzoekingen, de ware herkomst niet kent. Waar b. v. de Basken vandaan komen is nog niet uitgemakt. Hun taal vertoont geen verwantschap met andere Europese talen. Zij hebben nog ten dele hun eigen recht en eigen wetten die zij steeds taai weten te verdedigen. De Romeinen nu hadden hun Etrusken of Etruriërs, en waar die eigenlijk vandaan kwamen weet men thans nog steeds niet.

1. — WAREN ZIJ MONGOLIEN?

TEN noorden van Latium strekte de Etrurische vlakte zich uit. Men noemde deze streek ook Tyrrenia omdat zij gelegen was langs de Tyrreense zee. De inwoners van dat land waren eerder klein van gestalte, breed geschouderd, hadden scheefstaande ogen zoals de Mongolen en een gele huid. Hun taal was niet Indo-Germaans en de teksten die zij ons hebben nagelaten, zijn nog niet ontcijferd. Men meent dat zij uit Mongolië afkomstig waren. De Etrusken waren zeer rijk en leefden weelderig.

2. — DE WAAR-ZEGGERS

DE goden van de Etrusken waren alles behalve vriendelijk. Zij zien er uit als demonen, vooral dan Charon, die de afgestorvenen martelde. De Etrusken waren vreselijk bang voor de dood. Men moest al het mogelijke doen om de woede van de goden te bedaren en men moest zorgen voor de zielerust van de afgestorvenen. Met dit doel storte men het bloed van de gladiatoren, die met elkaar duelleerden over de grafmonden uit. De Etrusken wilden ook steeds de wil van de goden kennen. De priesters bestudeerden daarvoor de ingewanden van dieren, in het bijzonder de lever. Zij lazen hieruit de toekomst. Wij weten dit alles van de fresken op de graven ontdek.

3. — HET WAREN KUNSTENAARS

DE Etrusken waren knappe zeehul en zeer fijne ambachtslui. Zij gieten prachtige dierenfiguren in metaal, ook allerlei bronzen voorwerpen, prachtige aardewerk, spiegels in metaal. Ieder van de twaalf steden van Etrurie werd bestuurd door de lucumons. Het waren grijsaards, mensen met veel ervaring. Zij waren niet alleen hoofd van het leger, maar ook rechters. Op de Etruskische schilderijen zien wij hen afgebeeld in wit en rood kleeft met een baard en gladgeschoren kruin.

4. — DE MEESTERS VAN ROME

HET schijnt wel vast te staan dat de drie laatste koningen van Rome Etrusken waren. Tarquinius de Oude heette eigenlijk Tarkna, een Etruskische naam. Hij bouwde te Rome o.m. naar Etruskische wijze de grote gewelfde riolen. Servius Tullius, zijn opvolger, heette Mastarna, nog een Etruskische naam. Onder zijn regering werden eveneens grote bouwverricht. Hij was ook een groot organisator. Hij verdeelde zijn volk in vijf klassen en maakte alle burgers dienstplichtig. De rijken vormden de kavalerie, de armen het voetvolk ingedeeld in centuries. Servius Tullius deed veel voor Rome. Nochtans werd hij vermoord.

5. — TARQUINIUS SUPERBUS

TARQUINIUS de Trotse, was de laatste van de zeven Romeinse koningen. Het was zijn doel de invloed en de macht van de rijken te verminderen en te steunen op de armen. Dat verdroegen de rijke Romeinen echter niet, te meer daar Tarquinius Superbus er nogal met stoute voeten doorging. De opstand brak uit en in 509 voor J. Chr. werd Tarquinius van de troon gestoten en het koninkrijk voor vervallen verklaard. Rome zou voortaan een republiek zijn.

Een onbekende sloop naar de watten van

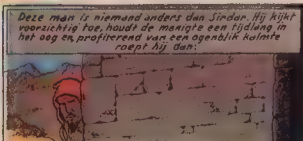
Galdesh, stad waar Oribal verblijft.

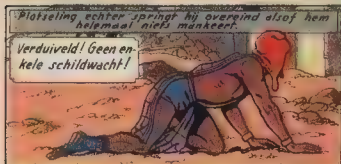
De man zakt ineen en blijft roerloos liggen

Omzichtig naar alle kanten
loerend, gaat hij voort...
Niemand te zien!... Het
ware best tot dan die
deur te openen...

Deze man is niemand anders dan Sindar. Hij kijkt
voorzichtig toe, houdt de manigte een tijdlang in
het oog en profilerend van een ogenblik halste
roep hij dan:

Plotseling echter springt hij overeind alsof hem
helpmaal niets merkt.

Verduiveld! Geen en-
kele schuldwach!

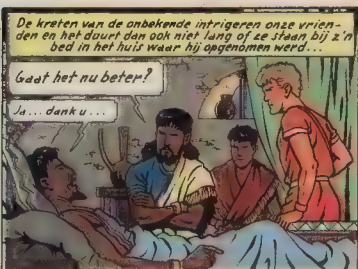
HULP! HULP!

ORIBAL!... ALEX!... GEVAAR!... AAI!

Hij laat zich in de armen van de loe-
gesnelde mannen vallen... De ko-
medie is perfect gespeeld.

De kreten van de onbekende intrigeren onze vrien-
den en het dourt den ook niet lang of ze staan bij z'n
bed in het huis waar hij opgenomen werd...

Gaat het nu beter?

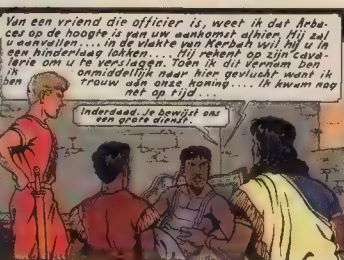
Ja... dank u...

Hij doet net alsof hij zich twacht op
te richten...

Eindelijk! U bent het... Ik ben uit
de hoofdstad gevlucht om u te ver-
wittigen. Ubent... in gevaar! Die
duivelse Griek liet de stad verster-
ken

...Niemand mag
nog buiten. Ik
had alle moeite
van de wereld om
eruit te gera-
ken!

Van een vriend die officier is, weet ik dat Arba-
ces op de hoogte is van uw aankomst alhier. Hij zal
u verwelkomen... in de vlakke van Kerbah wil hij u in
een hinderlaag lokken... Hij rekent op zijn cava-
lerie om u te verslaan. Toen ik dit vernam ben
ik onmiddellijk naar hier gevlucht want ik
trouw aan onze koning... Ik kwam nog
net op tijd...

Inderdaad. Je bewijst ons
een grote dienst.

Weer buiten beraadslagen
onze vrienden...

Slecht nieuws... Tegen een mach-
tige cavalerie zijn wij niet op-
gewassen. We mogen niet over
de vlakke...

Dan moeten we door de bergen van Tomshan en
dat lijkt me veel gevaarlijker. We zullen er nog
eens over slapen en morgen een besluit nemen.

Doch zodra het donker is, springt
er een geduchte gevechtloos van
het ene dak op het andere...

Daar is de schild-
wacht. Mooi!

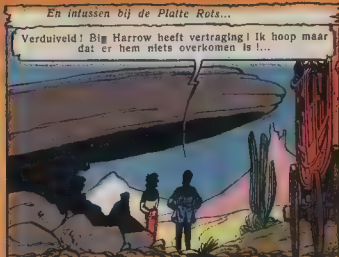
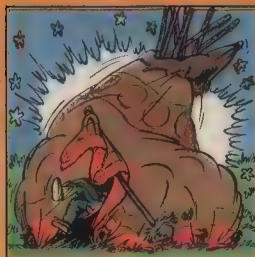
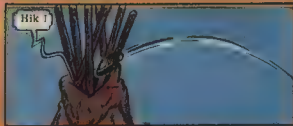
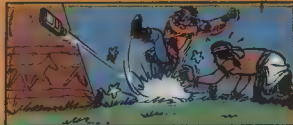
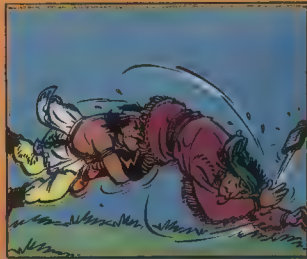
Zodra de schildwacht dicht
genoeg is, springt de man...

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De Indianen aan wie de « Vier Woestijnratten » de gouverneur hebben uitgeleverd, twisten voor een fles whisky...

DAT had een mensenoog nog nooit gezien! Het was in februari 1956 dat de mens eigenlijk voor goed kennismakte met de donkere wereld diep in zee, met een wereld waar de zon nooit doordringt en die door haar veroveraar Jacques Yves Cousteau «Wereld van de Stilte» werd geheten. Ook wij kunnen doordringen in deze wonderlijke wereld, dank zij de prachtige kleurfilm welke door kommandant Cousteau, zijn assistent Louis Malle en de duikers van de Calypso werd gerealiseerd.

Gedurende veel maanden moesten zij daarvoor afdalende in de Middellandse Zee, de Rode Zee, de Indische Oceaan en de Perzische golf. Honderden uren brachten zij door op tien, twintig, vijftig, zeventig meter onder de waterpiegel. Dit was mogelijk met het autonoom duikparker, uitgevonden door Cousteau zelf. In dit pak kan de duiker zich vrij en los bewegen onder het water. Hij is niet met kabel of buis aan de oppervlakte verbonden.

4/5 VAN ONZE PLEANEET WAS TOT NOG TOE ONBEKEND GEBIED

Kommandant Cousteau, Dumas, Talliez en nog anderen ontdekten de fascinerende

wonderlijke wereld diep onder zee; een wereld uit het sprookje van duizend en één nacht, een wereld waar de wet van de zwaartekracht niet heerst en waar het geluid volkomen onbekend is.

Het is de wereld waar honderden bontgekleurde en vreemd gevormde vissen je omringen, vissen zo vreemd en mooi van kleur dat zij als het ware ontsproten aan de verbeelding van een geniaal schilder. Het is er donker, maar de duikers van de Calypso brachten sterke elektrische lampen mee waarmee zij landschappen belichten, die nooit te voren door een mensenoog werden gezien. Op een diepte van 20 à 25 meter, waar anders in zee alles blauw schijnt, worden ons dank zij de elektrische toortsen de prachtigste dieren voor ogen getoond. Meer dan 75 m. diep mocht niemand duiken. Wie dieper gaat loopt inderdaad kans bewusteloos te worden. De druk is te groot, zenuwen en spieren houden het niet uit. De verleiding om dieper door te dringen is echter telkens zeer groot want, hoe dieper men doordringt des te bont en schitterender de kleuren worden. Wat is het prachtig een koraalbank te ontdekken of het wrak van een boot, die op de bodem van de zee schijnt te slapen en overdekt is met bloedrood koraal met pareloesters en lange donkergroene slirten wier. Een duiker loopt op de brug, daalt af in het ruim en zoekt naar het leven dat daar eens was. Op een morgen werd de Calypso omringd door dertale dolfijnen. Op een andere dag zit hij te midden een bank potvissen.

Met de duikers van de Calypso ontdekken wij de prachtige zeeanemonen, die vissen in hun grijparmen vangen en opeten. Wij ontdekken de reusachtige zeeschildpadden waarop de duikers te paard rijden.

Maar neen, wij houden er mee op. Zo'n film kan je niet vertellen, je moet hem zien!

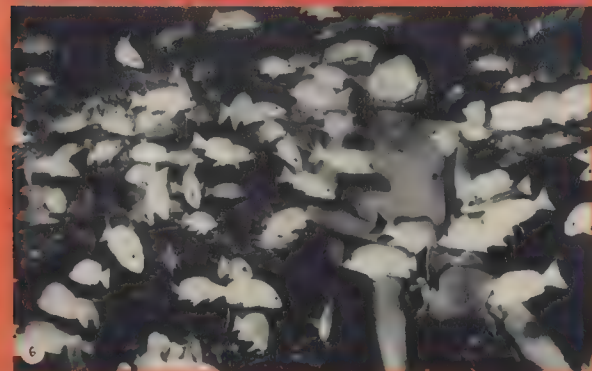
GROOTSE PLANNEN

KOMMANDANT Cousteau is als het ware de inkarnatie van de energie, actie, uithoudingsvermogen. Hij is groen en magen en schijn genaden uit het harde olijfhout. Glimlachend en sympathiek vertelt hij ons dat hij in die film voor resumieren wat men gedurende de laatste twintig jaar, op dit gebied, tot stand bracht. Wij hebben thans voor de mens het bovenste gedeelte van de Oceaan, d.w.z. van 0 tot 80 m. geopend. Thans gaan wij dieper. Ik zou inderdaad willen afdalen tot op 300 m. Daar volstaat het autonoom duikparker echter niet meer. Ik heb dus een andere uitrusting vervaardigd die de mens moet beschermen tegen de drukking. Het is een soort kleine duikboot die de vorm heeft van een schildpad.

Andre Labin, een van mijn ingenieurs, en ik werken er op het ogenblik hard aan. En dan heb ik nog andere plannen: een exploratietocht bij middel van fotopannen. Vanzelfsprekend wil ik ook doordringen tot in de grootste diepten van de oceaan: tot op 13.000 m. Het materieel dat wij nodig hebben voor de fotopannen is reeds klaar, maar dat volstaat niet zoals je wellicht zou begrijpen...

Inderdaad, Wij zijn er echter van overtuigd dat kommandant Cousteau er zal in slagen een tulg te bouwen dat veel makkelijker te behandelen is als de bathyscaaf en dat hem tot op de gewenste diepte zal kunnen brengen. Eens zo ver, gaat er voor de mens opnieuw een poort open naar een onbekende wereld en wachten hem nog boeiende en zeer interessante ontdekkingen.

DE STILTE

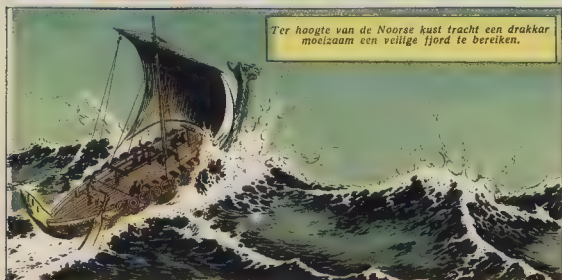
BIJ DE FOTO'S

1. — Twee duikers, uitgerust met een autonoom duikparker, slaan klaar om af te dalen in zee. Zij ademen de gepreite lucht in die in de drie atalen flessen zit die op hun rug hangen. Ze hebben rubberen vinnen aan de voeten. Daarvoren kunnen ze het water vlieg en zonder grote inspanning vooruit komen.
2. — Een duiker toont aan kommandant Cousteau de althurie die hij gevangen heeft. Dit eigenaardig dier sloopt langs één uiteinde zand op dat er gezuiverd aan de andere kant weer uitkomt. De vis voedt zich met de minuscule voedende elementen waarmee de zandkorrels bedekt zijn. Een ander eigenaardig detail: de palmen die groeien in de althurie, blijven er een tijdje en komen er intact weer uit. Wat ze daar uit halen? Dat is nog een groot geheim.
3. — Daar de haaien gevaarlijk zijn heeft kommandant Cousteau, om ze te kunnen filmen, een kool vervaardigd waarin de cameraman wordt opgesloten. Achter die atyge staven is hij veilig.
4. — Cousteau liet ook een onderzoek-scooter vervaardigen waarmee de duikers zich onder enige vermoedens onder water kunnen bewegen met een snelheid van ongeveer 3 km per uur. Het is een soort torpedo aangedreven van een elektrische motor die stroom op twee handvaten, waarvan de duiker zich kan vast houden. Om te sturen trekt men aan de handvaten zoals aan het stuur van een floot. Deze scooter draait niet alleen naar links of rechts, maar ook naar omhoog en naar omlaag.
5. — Zeg weken bleven zij nabij het eiland Assomption en konden in reusachtige meeren temmen. Hij zwom telkens weer heel dicht naast hen om zich te laten strelen. Daar hij verschrikkelijk veel schreeu te houden van de camera en er steeds weer voor zwom, was men verplicht hem op te sluiten in de haaienkool.
6. — Delmas heeft zich rustig neergezet en voedert deze malle, geel gestreepte vissen met vleesafval. Zij zijn zo gretig en zo frank als onze straatmuizen.

Harald de

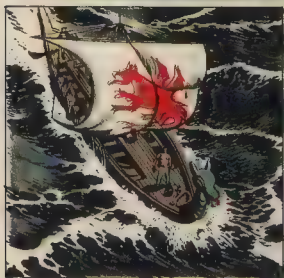
TEKST EN TEKENINGEN

Ter hoogte van de Noorse kust tracht een drakker moelzaam een veilige fjord te bereiken.

Volhouden!
Wij zijn er bijna!...

Op de kust...
Sire,
ik zie een zell...

Ja, dat is de
drakker
van Snorri!

Een weinig
later...

Snorri! Thor zij geloofd
dat je behouden bent! Maar
waar is Harald?

Spijts al mijn inspanningen
om in zijn nabijheid te blij-
ven, heb ik verleden nacht zijn
schip uit het oog verloren!
Zijn boot had zware averij.

Jouw schip schijnt ook ernstig ge-
vend. Wat is er gebeurd?

Wij kwamen met de op-
brengst van de belastingen uit Groen-
land terug, toen wij overvallen wer-
den door twintig Zweedse boten. Na
een gevecht, dat voor ons een gun-
stige afloop kende, konden wij onze
boten drijvend houden door alle
balast over boord te gooien!

Ik heb ook de koffer die een deel van de
belastingen bevatte, moeten in zee werpen.
Vergeet het mij, heer!

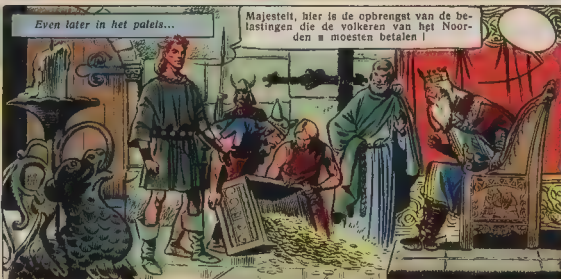
Het verlies is ernstig, maar
je leven is duizendmaal meer
waard dan goud. Ik zou er
nog evenveel geven om Harald
terug te zien!

Plotseling duikt een nieuw zell op aan de
horizon...

Harald! Dat is
een wonder!...

Even later in het paleis...

Majesteit, hier is de opbrengst van de be-
lastingen die de volkeren van het Noor-
den u moesten betalen!

Viking

VAN FRED FUNCKEN

De ster van Snorri zal tanen ! Alleen een Harald kon zo'n lek schip behouden in de haven brengen, en op de koop toe nog de helft van de opbrengst van de belastingen voor de voeten van de vorst leggen !...

Dank zij jou, is de ramp minder erg. Harald, Niettemin is de schending van het vriendschapsverdrag dat wij met Vidga van Zweden getekend hadden, niet duldbaar...

Harald, jij en Snorri nemen het bevel over twee vloten van elk vijftig schepen, en ondernemen een strafexpeditie naar het buitenland van de meeliedigen. Van Uddevalla tot Skader Viken moet alles vernield worden ! Jullie vertrekken morgen bij het krioeken van de dag.

U mag op mij rekenen, sire ! Geef mij nu de toelating te rusten, want de tocht zal zwaar zijn !

Ga, mijn dappere kerel, want morgen moet je arm sterk zijn !

Moor bij het vallen van de nacht verlaat Harald ongezien het koninklijk slot...

Dat is wel een zeer eigenaardige manier om uit te rusten !...

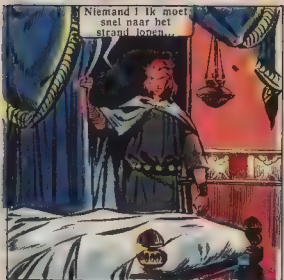

Zal ik te laat komen ?...

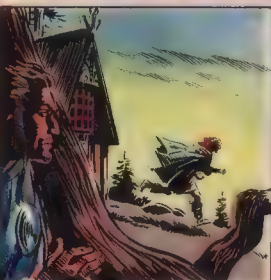

Bij het binnenkomen in de doodstilte woning, roept Harald angstig :

Thorer !

Niemand ! Ik moet snel naar het strand lopen...

Ha ! die ongelukkige ! Hij loopt zijn ondergang tegemoet !

DE TREIN STOPTE

VERHAAL VAN YVES DUVAL

GEILLUSTREERD

HET is absoluut onmogelijk, dokter, absoluut onmogelijk! Vandaag kan ik hier niet weg, want mijn plaatsvervanger komt pas morgen toe. Ik kan het station toch niet zonder bewaking laten! zei de oude Jeffries, terwijl hij nu en dan op de tanden beet om een kreet van pijn te onderdrukken.

— Beste vriend, antwoordde dokter Marchies, morgen kan ik je niet komen halen. Ik ben 40 km ver gekomen om je knie te verzorgen, maar ik moet dadelijk weer naar de kliniek terug. Er zijn operaties die op mij wachten. Ik neem je mee, want de val die je deed is zeer ernstig en indien wij niet onmiddellijk de nodige maatregelen treffen, bestaat er groot gevaar dat ik je heen moet afzetten.

MIJN been afzetten, dokter? Dat is onmogelijk! In dit geval zou ik zelfs mijn plaats verliezen! Neen, dat kan toch niet...

— Neem vader mee, zei John, een vijftienjarige flink opgeschoten, sportief uitzienende jongen. Ik kan best mijn plan trekken. Hier is immers niets te doen, behalve dan de trein van deze avond twee en twintig uur komt er tussen dit en een week geen meer voorbij.

— Dat is waar, jongen, maar het is nou precies om die trein dat het gaat. Hij vervoert immers een belangrijk hoeveelheid goud van de mijnen Jerrygold. Indien wij intussen een

lawine krijgen en de spoorweg in het dal moest onderbroken zijn, telefooneren men naar ons station en moeten wij de trein doen stoppen met een dubbel rood signaal.

— Ga gerust met de dokter mee, vader, ik kan toch immers het gesprek opnemen en indien nodig de twee lantaarns aan de paal hangen, dat heb ik toch al meer gedaan.

— Zie je wel, zei de dokter, John is een man. Hij zal zich best uit de slag trekken. Kom op, Jeffries, hier is je dikke pelsen vest en trek je dikste handschoenen aan, want het is verdraaid koud. Kom, steun op mijn arm, binnen een week ben je weer

thuis en is je knie volledig genezen...

*

JOHNNY keek naar de sneeuw die onafgebroken viel. Het huis waarin hij woonde diende meteen als station. Mijlen in de ronde geen levende ziel. Jammer dat het zo koud was en hij moest blijven om op de telefoon te letten, anders zou hij eens gaan kijken of er geen vos in de strikken was gelopen die hij gezet had.

Hij nam een borstel en veegde het huis schoon. Dan maakte hij zijn eten klaar en verdiepte zich in een boek. Plotseling schrok hij op en keek naar het uurwerk.

— Verdraaid! Bijna tien uur! Tijd om onder de wol te kruipen. Ik zal de deur openlaten, dan hoor ik de telefoon beter.

Op het ogenblik dat hij zich wou ontkleden, hoorde hij stemmen. Hij drukte de neus tegen de ruiten en zag enkele gedaanten die langs de spoorweg liepen. Hij kon niet verstaan wat ze zegden, maar ze waren beslist met een twaalfstal. Ze droegen allemaal een leren vest, een grote vilthoed of een bontmuts.

NiET

DOOR ATTANASIO

Eerst wou hij het venster openen en hen vragen wat zij daar deden, maar hij bedacht zich nog tijdig. Indien het trappers waren of reizigers, zouden ze immers op de deur van het station hebben geklopt om onderdak te vinden. Wie loopt er nu bij dit weer zo laat langs het spoor? Johnny begreep dat het lui waren die duistere plannen koesterden...

Ongemerkt sloeg hij hen gade en plotseling schrok hij hevig. Inderdaad, de onbekenden hingen twee rode lantaarns aan de seinpaal. Zij wisten dus hoe ze de trein van Jerrygold moesten doen stoppen. Zij waren talrijk genoeg om machinist en stoker te overweldigen en de lui van de mijn, die megingen om het goud te bewaken, onschadelijk te maken. Ja, zij hadden het gemunt op het goud, dat stond vast, en hij zou machteloos moeten toezien hoe ze de trein voor zijn neus plunderden.

John liep naar de telefoon om het nabije station te verwittigen. De schurken hadden de draden doorsneden. Hij liep weer de trap op om te kijken wat ze verder uithaalden, toen viel zijn oog op de oude karabijn waarmee zijn vader de vorige winter een reusachtige wolf had neergeschoten.

— Als ik in de lucht schoot, dacht Johnny, zou de machinist mij horen en de trein kunnen doen stoppen?... Neen, dat schijnt mij zeer onwaarschijnlijk. Boven het gedaver van die krachtige machine hoor je het schot niet. Bovendien zou de trein dan stoppen, en dat moet ik juist vermijden...

Het was nog een minuut voor tien. Hij had geen moment meer te verliezen. In de verte hoorde hij reeds het schril gefluit van de stoomlokomotief. De machinist zou de bocht indraaien, en dan recht op Coverhill toe rijden en de rode lantaarns zien. Hij zou stoppen en een ogenblik later zou het vreselijk drama zich afspelen...

Plotseling klopte John zich met de vlakke hand tegen het voorhoofd.

— Dat ik daaraan niet vroeger gedacht heb!

Zo stil mogelijk opende John het venster, schouderde de karabijn en mompelde:

— Het komt er op aan kalm te zijn en twee keer raak te schieten!

Dan mikte hij. Twee schoten weerklonken en twee rode lantaarns, die aan de zwarte seinpaal bengelden, sprongen uiteen en het licht doofde uit... In volle vaart en met een lawaai van alle donders stormde de trein voorbij. Enkele ogenblikken later werd er woedend op de deur van het blokhuys geklopt.

— Ik ben er aan, dacht John en werd bleek. Ze zullen zich wreken, maar ik zal mijn vel duur verkopen.

Hij laadde zijn karabijn opnieuw, knielde boven aan de kleine smalle trap en mikte naar de voordeur, die ieder ogenblik kon begeven. Plotseling hoorde men een schril en langgerekt gefluit. Wat was dat? Nog een lokomotief!... De woedende kreten en het gebonk op de deur hield plotseling op. Daar kwam inderdaad een lokomotief zonder wagens. Zij stopte voor het klein station van Coverhill. Ongestuit omdat de telefoonlijn zo plotseling onderbroken was, had de stationschef van Coverhill een lokomotief en enkele vrijwilligers gezonden om te kijken wat er gebeurd was.

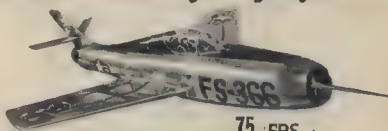
— Wij vreesden een aanslag op de trein en zijn in volle vaart naar hier gekomen! riep de chef van ver.

— Wees gerust, antwoordde John. Het goud is nog steeds in veilige handen. De trein stopte niet... Ik geloof echter dat je mij zo spoedig mogelijk twee nieuwe lantaarns zult moeten bezorgen!

DANK ZIJ

Kan je dit prachtig vliegtuig bouwen!

75 FRS :
DE THUNDERSTREAK F84F

INDIEN je de Thunderstreak al hebt, zijn er nog andere zeer mooie en nauwkeurige modellen van auto's, vliegtuigen, schepen, pantserwagens, enz... allen om het prachtigste. Je vindt al de REVELL artikelen in de magazijnen van schoolmodellen, van speelgoed en in het speciaal bij:

FERBER

Sint-Janstraat, 41
BRUSSEL
Tel. 12.81.01

ETS. MAES

p. v. b. a.
Savenestraat, 1
GENT
Tel. 25.07.10

MINIMECANIC

Rue des Eperonniers, 38
BRUSSEL
Tel. 12.02.24

LES NOUVELLES GALERIES

Diestestraat, 7
LEUVEN

FIRMA BOKI

Waversesteenweg, 220
BRUSSEL - ELSENE
Tel. 48.15.18

REDUCTA

Rue Souverain, cont. 37
LIEGE
Tel. 23.23.84

AU PETIT OURS

Steenvoeg op Charleroi, 134
BRUSSEL
Tel. 37.76.44

**Galerij van
Anspach**
BRUSSEL - MECHELEN
VILVOORDE

Hier twee modellen voor jou geselecteerd...

BUICK CENTURY : 85,— F.

LONG BEACH : 125,— F.

- Voor de verkoop in het groot slechts één adres : CODACO, Minifieke steenweg, 475, Brussel. Cadace verkoopt niet aan particulieren.
- In KUIJFE van 4 en 18 juli zullen, naast andere modellen van REVELL, ook andere adressen van winkels gepubliceerd worden.
- Vul deze bon in en geef hem aan de verkoper van REVELL. Je krijgt dan gratis de nieuwe geïllustreerde tweetalige catalogus 1956.

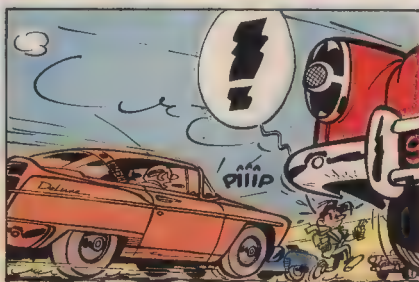
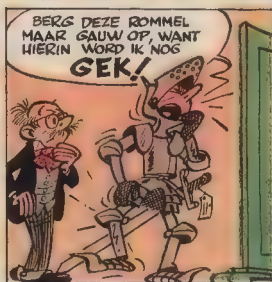
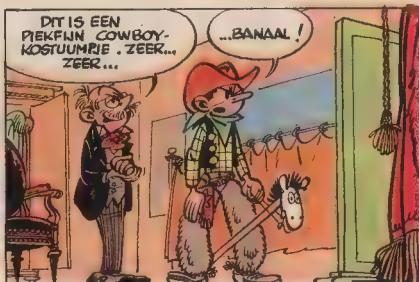
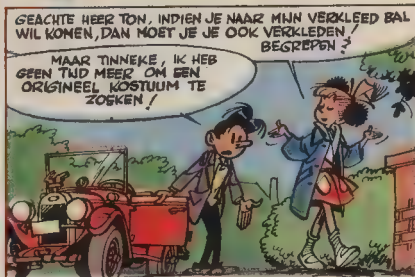
NAAM : OUDERDOM :
STRAAT : Nr. :
STAD :

BON
REVELL
1956

Ton en Tinneke

DOOR *Franquin*

PLANTEN ZONDER CHLOROPHYL

VANDAAG een praatje over eetbare en giftige paddestoelen, ook wel eens planten-zonder-chlorophyl genoemd. De paddestoel prijkte reeds op de tafels van de Romeinse keizers. De Chinezen en de Japanners, die zoals je weet geraffineerde spijzen bereiden, waardeerden de fijne smaak en het heerlijk aroma van de paddestoelen reeds eeuwen voor onze beschaving.

DE paddestoelen kan je overal vinden, zowel in het westen als in het oosten, in het noorden en in het zuiden van Europa, in bossen en weiden, op vochtige en op droge plaatsen. De paddestoel is zeer voedzaam. Volgens de kenners mag je hem slechts even in koud water afspoelen om het aroma niet weg te nemen en moet je hem rauw eten. De houthakkers van het Zwarte Woud bv. eten de paddestoelen rauw. Zijn ze erg moe, dan knabbelen ze langzaam een paar paddestoelen op en zijn daarna weer fit om hun zwaar werk voort te zetten.

DE GROENE KNOLAMANIE

MOCHT je die ontmoeten, laat hem dan liever staan, want het is een zeer gevaarlijke paddestoel. Het hoedje is dik en vlezig en kan een diameter van 12 cm hebben. De groene knolamanie blinkt bij droog weer, maar is sponzig als het regent. Hij is gewoonlijk olijfgroen van kleur met fijne bruine of zwarte strepen die van het centrum naar de buitenste rand lopen. Het binnenste is wit. De voet is dik, wit van kleur en loopt uit in een knol. Men vindt deze paddestoel in de zomer en in de herfst zo wel in de pijn- als in de loofbossen.

DE WITTE VLEIENZWAM

HET hoedje van deze paddestoel is eerst puntig, doch wordt vlakker als de paddestoel ouder wordt, wit en sponzig. De stengel is bovenaan gevuld met merg en onderaan hol, is verdikt naar de onderkant en zit in een wit omhulsel. Het vlees is week, wit en heeft een onaangename geur. Men vindt deze paddestoel op vochtige of kiezeltachtige grond. Hij is giftig.

DE CITROENGEL VLEIENZWAM

DEZE paddestoel werd lang bij de zeer giftigen gerekend. In werkelijkheid is

deze vliegzwam veel minder gevaarlijk dan de groene knolamanie. Geur en smaak zijn echter zo onaangenaam dat het niet mogelijk is hem te eten. Zoals de naam het zegt is deze vliegzwam citroengeel, lichtgeel, soms ook wel naar de witte kant toe, blinkend bij droog weer, bedekt met kleine witte stipjes die bruin worden. De stengel zit eerst vol merg, maar is later hol. Hij is van 6 tot 12 cm hoog, wit of lichtgeel, verdikt aan de basis en met witte ringen.

CESARAMANIE

DIT is een uitstekende paddestoel die reeds veel gezocht werd door de Romeinen. Het hoedje is vlezig, halfrond, glanzend rood met enkele strepen aan de buitenkant. De stengel is dik, cilindervormig, vol met een brede rand. Hij zit onderaan in een soort van gelobde beurs. Het vlees is wit, het parfum niet sterk maar aangenaam. Het is een paddestoel die men in onze streken zeer zelden aantreft.

DE GIFTIGE VLEIENZWAM

ZOALS de naam het zegt, een soort dat men best laat staan. Men vindt deze paddestoel heel vaak in onze dennen- en berkenbossen. Het gif is niet dodelijk. Het hoedje van de giftige paddestoel is rond, wanneer men te doen heeft met een jong exemplaar, en plat, wanneer de paddestoel oud is. Het is rood of oranje gekleurd, sponzig en bezaaid met witte vlekjes. De hoed kan soms een diameter hebben van 20 cm. De basis is knolvormig verdikt. Om de stengel is een witte ring waar- rond soms een geel randje zit. Het vlees is wit, maar in de hoed naar de gele kant toe.

GIFTIGE VLEIENZWAM

GROENE KNOLAMANIE

WITTE VLEIENZWAM

CITROENGEL VLEIENZWAM

CESARAMANIE

WE vertelden jullie reeds dat de wereldbol thans kan opgeblazen en afgelaten worden. Hier zie je dan zo'n exemplaar. Afgelaten zou ons goede vriend Zonnebloem die wereldbol best als regenscherm kunnen gebruiken. Je kan hem onder je arm mee naar school nemen, opblazen met je fietspomp en oplaten als een ballon... als je een rakker bent! Het linnen waaruit de bol is gemaakt is stevig genoeg om er spelden in te steken en laat toe er krijtlijnen op te trekken.

EEN MOOI SPAARDUITJE

EEN Deen vond in een oude koffer naast tal

van oude herinneringen en familiestukken een spaarboekje van het jaar 1865. De som die er ten dien tijde werd opgezet was heel gering, maar met de interesse en de interest van de interest, maakt het nu het aardig sommetje van 30.000 Belgische frank.

VOOR DE MAN DIE EEN SNOR WENST

EEN New Yorkse kapper heeft snorren gemaakt van alle formaat die hij z'n klanten voor 24 uur leent. « Zie je », zo legt de kapper uit, « er zijn mannen die een snor zouden dragen als ze maar op voorhand wisten HOE ze er met een snor zouden uitzien. Mijn snorren kunnen ze mee naar huis nemen en eens aan hun vrouw lenen... Dat is trouwens veiliger! »

ANTWOORD OP DE TEST

DE JEUGD IS GEESTDRIFTIG

JIJ kan ja antwoorden op al de vragen A. Je bent van nature zeer geestdriftig, wat wij erg sympatiek vinden.

Voor jou geldt punt B. Je bent moeilijker te bevredigen, je bent letwat flegmatiek zonder echter bepaald sceptisch te wezen. Je mag je nu en dan wel eens laten gaan, hoor, en een toneelspeler, akrobaat of een kampioen van harte toejuichen!

Beste vriend, als je zo voortgaat zal je je later bepaald vervelen. En niets is erger dan verveling, geef je je daar reukenschap van? Tracht die onverschilligheid van je af te schudden en je te interesseren aan alles wat het leven mooier, aangenamer, boeiender maakt! Tracht je ook meer voor je werk te interesseren.

NIEUWS IN

● Een zonneslag hoeft je niet meer te vrezen dank zij het nieuw produkt « 8 Mop » dat een delikate huid beschermt. Men slijkt zo'n pil en men wordt vlug bruin zonder gevaar te verbranden.

● Een reusachtige parkeerplaats werd aangelegd in de universiteit van Ohio voor de wagens van de studenten. Opdat deze jonge heren zich absoluut niet zouden vermoeien, worden de schoollokalen bij middel van een rollend tapijt met de parkeerplaats verbonden.

NIET OM VIJF UUR

BROOKLYN telt een miljoen telefoontoestellen en toch heerst er iedere dag om 5 uur een opstopping van je welste. Je hoeft er niet aan te denken op dit uur een telefoontje te geven, al is dit nog zo dringend en zo noodzakelijk. Waarom? Alleen maar omdat de jongelui, die zo net aan de hoek van de straat afscheid van elkaar namen, een telefoongesprek voeren waaraan geen einde komt. Het is zo erg dat « Life » er een artikel van vijf bladzijden aan gewijd heeft!

TWEEAAL BESTOLEN

EEN Italiaan meldde op een Romeins politiekantoor dat men z'n reiskoffer uit z'n wagen had gestolen. Men nam er nota van. Twintig minuten later stond dezelfde man opnieuw in het politiekantoor want... men had intussen ook zijn wagen gestolen!

DE AVONTUREN VAN POLO

Het ijs smelt en drijft in snelle vaart de stroom af.

Zonder zich te bekommeren om het gevaar dat hij zelf loopt, redt Polochon zijn vrienden voor een vreselijke dood...

Moed, vrienden! Wij zijn aan de oever!

Een reusachtige ijsblok schiet omhoog en zij worden alle drie op het vasteland geworpen...

DEZE GESCHIEDENIS WORDT JULLIE AANGEBODEN DOOR GOVERNOR,

Tijden

HET KORT

● Twee apen zijn wel een minister waard, indien men althans een Londens blad mag geloven dat schrijft wat volgt: «Vorig jaar werd de tentoonstelling geopend door een lid van het gouvernement. Dit jaar werd de plichtigheid voorgezeten door Billy en Janet, twee chimpanzees.

● Brian Winter van Blackpool werd veroordeeld tot een boete van 5.000 frank, omdat hij de eigenaar van een benzinepomptation had meergeslagen met een zoethoutstok van 1 m lang en 10 cm dik.

HET REGENT KNIKKERS TE FLensburg

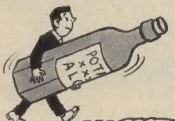
HET knikkerspel is eouerd en alle kinderen, waar ook ter wereld, spelen met de knikkers. Te Flensburg in Duitsland is er een grote fabriek waar knikkers gemaakt worden: 1000 ton per jaar. Ieder jaar in de lente komt de jeugd van Flensburg en omgeving naar de fabriek toe, want dan leidt men door het venster een enorme zak bontgekleurde knikkers. Het verkeer in de stad wordt stilgelegd of omgelegd opdat jongens en meisjes ongestoord zouden kunnen grabbelen!

JE OREN KUNNEN SPREKEN

EEN mens hoort niet alleen met zijn oren, hij praat er ook mee! Dat beweert althans een Duits geneesheer. Hij nam volgende proeve: Aan de ene kant van een muur stond een student die sprak in een geluidsdichte doos. De oren van de student en de oren van de dokter waren met elkaar bij middel van buizen verbonden. De geneesheer verstond duidelijk wat de student hem meedeelde!

VAN DOEKER NAAR APOTEKER PER BELINOGRAM

DE zieken komen bij de dokter buiten en reppen zich naar de apotheker om de voorgeschreven geneesmiddelen te halen. Het gebeurt echter, dat deze moeten gemaakt worden en dit een paar uur en zelfs meer wachten vergt. Wie niet wachten kan moet terugkomen. Om dit tijdsverlies te beletten heeft een Amerikaanse apotheker bij enkele geneesheeren een belinograaf geïnstalleerd. De dokter onderzoekt zijn patiënt, schrijft een geneesmiddel voor en laat dit briefje in het toestel glijden, dat het onmiddellijk, net als een aktualiteitsfoto, doorzendt naar de apotheker. Wanneer nu de patiënt bij de apotheker toekomt, staat zijn geneesmiddel gereed. Hoeveel het meer kost zegt de geschiedenis niet...

IN JE GESCHRIJFT LEEST MEN JE KARAKTER

DE HANDETEKENING

HET is niet zo zeer de handtekening die wij vandaag onderzoeken, doch veeleer de streep onder de naam. De streep onder de handtekening kan men vergelijken met het voetstuk waarop men zijn standbeeld plaatst. (Tek. 1.)

Loopt de streep onder de handtekening naar rechts toe, betekent dit waardigheid, deffigheid. (Tek. 2.)

Loopt de streep naar links toe, betekent dit houding, optreden. (Tek. 3.)

Onderstreep men zijn handtekening juist onder de lijn en naar rechts toe, betekent dit dat men zich op de voorgrond wil plaatsen, dat men aan zijn persoonlijkheid wil herinneren.

De streep onder de handtekening die naar rechts toe loopt en valt ter hoogte van de heft van een «g», betekent dat men te doen heeft met iemand die zeer actief is, en zich nuttig wenst te maken, iemand die praktisch aangelegd is en graag onmisbaar wordt geacht.

Is de streep nog lager, is het de handtekening van iemand die zich bewust is van zijn kracht, van zijn waarde.

Wordt de streep onder de handtekening heel laag gezet, dan houdt de schrijver in kwestie zich voor een kleine god. Hij is hovaardig. (Fig. 4.)

Wij gaan terug naar de oppervlakte om de handtekening te bekijken van iemand die ze naar links onderstreep. Het is iemand die zich in zijn ivoren toren opsluit, iemand die verwaand en lastdunkend is.

De streep aan de basis van de «f» betekent energie, spanning.

Wij stijgen nog iets hoger en komen tot in de heft van de «g». De houding van de schrijver in kwestie is te gemaakt, mechanisch. Men heeft te doen met een automaat.

De man die letterlijk in de aarde wenst weg te kruipen, trekt een streep dwars door zijn naam (Tek. 5.)

TEK. 1.

deffigheid

TEK. 2.

persoonlijk

TEK. 3.

hovaardig

TEK. 4.

teefteef

TEK. 5.

NOG TWEE WEKEN GEDULD

EN DAN KOMT :

LAMBIC, SUSKE EN WISKE

in

DE GROENE SPLINTER

een humoristisch tekenverhaal
van Willy Vandersteen

Het weekblad «KUIFFE» is 11^e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel — P.C.R. 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Lechaux, Isidoor Gerard, 9, Brussel. — Houtdrukker: De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volckenland, Vorst-Brussel. —

Publiciteit: PUBLI-ART
KUIFFE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel. 3653 — Giro 655.389 — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Koninkrijk: 10 fl. — Nederland: 50 cent.
HIER KAN MEN KUIFFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Clausade d'Antin, Paris IX.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo: KUIFFE KONGO - P. B. 349, Leopoldstad (B.K.).
Italië: PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada: 5099, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué.).

ABONNEMENT			
	België	Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	\$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350,— F.	400,— F.	\$ 8.00

Oplage gecontroleerd door DEVEA.

DE MODELTRAPPER...

Wij zijn gered! De honden zijn tot hier geraakt en het Gouvernor materieel is nog perfect in orde!

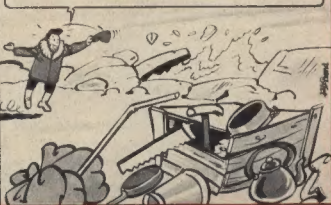
Ha! Die kerel met zijn kampeermaterieel van Gouvernor werkt mij op de zenuwen!

En nochtans is Gouvernor...

Zwijg! ...
Kijk eens naar MIJN GIERIE!

Dat heb ik gekocht van Mic Mac Rabatcol en Cie. Nu zullen wij dadelijk zien wie het beste gieri heeft!

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Magon is naar de verboden zone gegaan om er te confereren met Tlalak, koning van de Barbaren. Er wordt op de deur van de tempel gebokt...

Woedend springt Tlalak overeind en buikt:

Wie waagt het! De doodstraf voor die vermetele!

De poort vliegt open. Een man, die twee krijgers trachten te weerhouden, strompelt binnen. Z'n blik is wezenloos, z'n kleren hangen aan flarden... Het is Kafil, de luitenant van de Kontarkos...

Magon! We werden verraden!

Een kreet ontsnapte aan de lippen van de Kontarkos:

KAFIT!

Het gezelschap is nog niet van z'n verwarring gekomen als er een gebiedende stem weerklinkt...

Roer niet of deze drie zijn dood...

In de algemene opwinding heeft niemand gezien dat onbekenden de zaal zijn binnen geslopen. De man, die daar even sprak, richt zijn geweer op de Kontarkos terwijl zijn twee gezellen de koning en Olrik in bedwang houden...

Handen omhoog en tracht maar niet je pústeel te grijpen!

Allemaal buiten behalve jullie drie. Vlucht! Vluggen!

Het bevel wordt niet onmiddellijk opgevolgd en een bliksemflits scheert over de grond. Kafil en de Barbaren vluchten hals over kop...

Zo zijn weg. Blake, Mortimer, sluit de poort en schuift er de grendels voor.

Tlalak, Magon en Olrik reageren verschrikt op deze woorden...

Je, Magon, je hebt het gedaan. Ik ben prins Ikaros. Mijn gezellen en ik hebben je mannetjes in de Toren van de Gong onschadelijk gemaakt. We hadden je gesprek afgegluurd, je bent dus ontmaskerd. Verrader. Je hebt Atlantis verraden voor je eigen klein-zeligge ambities. Je straf zal in verhouding zijn van je misdad.

Dreig maar, Ikaros! Je zal zelf deze plaats nooit verlaten...

Deze tempel heeft geen uitgang en wordt bovendien door mijn getrouwen omsingeld. Met je twee handlangers zal je in deze tempel als zoenoffer omkomen...

Ikaros wijst naar een trup, die naar een crypte leidt en antwoordt:

Zwijg en daal onmiddellijk af.

Ze begrijpen dat iedere tegenstand nutteloos is en razend van machteloze woede, voeren ze het bevel uit.

Ikaros, Blake en Mortimer verenigen hun krachten om de zware tegel die het gat afsluit te wentelen...

Dat is klaar. Nu moeten we de mogelijkheden onderzoeken om hier uit te geraken.

